

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Apel o nowych misjonarzy

Najdrożsi Współbracia,
Serdecznie Was pozdrawiam z Częstochowy, jednego z najbardziej odwiedzanych na świecie sanktuariów maryjnych, gdzie uczestniczę w spotkaniu poświęconym animacji misyjnej inspektorii polskich. Przybyłem tutaj, ażeby zawierzyć Maryi całą naszą drogę, zawartą w tym liście – apelu o wspaniałomyślność misyjną.

Prawie trzy lata temu, 26. Kapituła Generalna prosiła, aby **każda Inspektorja „promowała ducha misyjnego i oddała wspaniałomyślnie do dyspozycji Przełożonego Generalnego personel salezjański do *missio ad gentes* oraz popierała powołania misyjne również między świeckimi i rodzinami”** (nr 49). Dziękuję wszystkim 43 inspektorjom, które dotąd odpowiedziały na ten apel Kapituły Generalnej. Najbardziej hojnym okazał się Wietnam z 29 misjonarzami w ostatnich trzech latach. Zauważamy też, że w 2010 roku po raz pierwszy młody region Afryki – Madagaskaru wysłał więcej współpracowników aniżeli otrzymał.

Pytałem siebie wiele razy: **Co się dzieje, kiedy Kościół partykularny albo inspektorja nie wysyła już więcej misjonarzy dla potrzeb Kościoła powszechnego?** Oczywiście są poważne konsekwencje takiej sytuacji: Kościół zatrzymuje się w rozwoju, patrząc tylko na swoje potrzeby traci swoją katolickość, zatrzymuje się w swojej misji i naraża na niebezpieczeństwo wzrost własnej wiary. Zamykając się na potrzeby Kościoła powszechnego, traci odwagę w stawianiu czoła własnym wyzwaniom.

Toteż już w Dziejach Apostolskich (20,35) znajdujemy powiedzenie Jezusa, że **„więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu”**. W Ameryce Łacińskiej odkryto, że „dawanie z własnego niedostatku” przynosi wiele owoców, także w ewangelizacji lokalnej. W Azji i Afryce są przekonani, że wiara otrzymana niedawno dzięki misjonarzom przybyłym z daleka jest darem, którym należy się dzielić. Bardzo znacząca jest postawa niektórych inspektorów w Europie, którzy pomimo dużego spadku powołań i starzenia się współpracowników, są hojni w wysyłaniu na misje niektórych młodych współpracowników, choć jest ich niewielu. Oto sens

Kościoła (K 13). Ponadto myśl o czterech miliardach nie-chrześcijan nie może nas zostawić w spokoju!

Obchodząc stulecie śmierci Błogosławionego Michała Rua, chcemy uczyć się od Niego wierności Księdzu Bosko. Podczas 22-letniej posługi jako Przełożony Generalny wysłał on 31 ekspedycji misyjnych, w których wyjechało razem 1465 współpracowników misjonarzy w nieznaną dotąd zakątki Ameryki, Afryki i Azji. W każdym styczniowym wydaniu Biuletynu Salezjańskiego Ksiądz Rua dzielił się ze współpracownikami rozwojem naszych misji, prosząc o pomoc w realizacji odważnych planów na rozpoczynający się rok. **Pragnąc kontynuować poczynania Księdza Rua, przedstawiam wam także i w tym roku owoce 141. ekspedycji misyjnej i naglące potrzeby misji salezjańskich dzisiaj, zaktualizowane przez Księdza Generała w lipcu 2010 roku.**

Każdego 11 dnia miesiąca modlimy się za misjonarzy i o nowe powołania misyjne; ufam, że biuletyn animacji misyjnej „Cagliari 11” dociera do wszystkich waszych wspólnot. Aby pomóc współpracownikom w dobrym rozeznaniu powołania misyjnego wewnątrz powołania salezjańskiego, przypominam **etapy drogi kandydatów na misjonarzy ad gentes:**

1. Bez uaktualnianej informacji i formacji misyjnej w okresie formacji początkowej nie możemy liczyć na nowe powołania misyjne.
2. Cała droga rozpoczyna się od **podania skierowanego do Przełożonego Generalnego**, bazującego oczywiście na pierwszym rozeznaniu współpracownika. Każdy kandydat oddaje się do dyspozycji Zgromadzenia, ale może wyrazić swoje preferencje lub konkretne predyspozycje w odniesieniu do specyficznego terytorium misyjnego.
3. Wymaga się przede wszystkim **dobrego rozeznania** powołania misyjnego. Po skierowaniu podania do Przełożonego Generalnego, Przełożony kandydata proszony jest o wkład w proces rozeznawania według kryteriów. Kluczem dobrego rozeznania jest współpraca na trzech poziomach – lokalnym, inspektorialnym i z Dykasterium misyjnym. Bardzo ważna jest przede wszystkim opinia Inspektora i jego Rady oraz formatorów.

4. Po pozytywnym wyniku rozeznania, Przełożony Generalny wyznacza kandydatowi **miejsce przeznaczenia jego przyszłej misji**. Dobra znajomość osoby i zdolności kandydata są bardzo pomocne w uniknięciu niepotrzebnych niespodzianek w przyszłości. Potem następuje **dialog pomiędzy dwoma zainteresowanymi Inspektorami** w celu ułatwienia odpowiedniego przygotowania i przejścia.

5. **Kurs formacyjny dla neo-misjonarzy** 142. ekspedycji misyjnej odbędzie się w Rzymie – w Domu Generalnym i w Turynie (**1-25 września 2011**). Pomaga on nowym misjonarzom w odpowiedzi na wezwanie: w wymiarze kulturalno-antropologicznym, teologicznym i salezjańskim. Dwa tygodnie w Rzymie i tydzień pielgrzymki do korzeni naszego charyzmatu pomogą pogłębić motywację i ukierunkować drogę formacji ciągłej każdego misjonarza.

Aby ułatwić dobre rozeznanie i przygotowanie przyszłych misjonarzy, **proszę, aby ich podania były kierowane bezpośrednio do Księdza Generała możliwie najszybciej (najlepiej przed 31 stycznia 2011)**.

Václav Klement

Ks. Vaclav Klement, SBD
Radca ds. Misji

Częstochowa, 11 listopada 2010

Członkowie 141. salezjańskiej ekspedycji misyjnej

Nazwiska misjonarzy	Inspektoria pochodzenia	Miejsce przeznaczenia
ABARCA Alfonso Patricio	MEG	Peru
ALHPONSE Patrick	INM	Wielka Brytania
BAXA Vladimir	SLK	Azerbejdżan
BEREK Antonio	ITM	Belgia Nord
BINU George	INK	Brazylia Recife
CASTAGNA Vittorio	IME	Gwatemala
CORONEL Daniel	PER	Irlandia
DEMBELE Florent	AFO	Turcja
DINH Viet Tien John Baptist	VIE	Brazylia Manaus
DOS SANTOS Mario Gaspar	ITM	Mongolia
EKKA Suresh	ING	Bułgaria
FITWI Kahassay	AET	Kambodża
GALLEGO Vazquez Jose	SLE	Peru
HUYNH Thanh Long Giuseppe	VIE	Uganda
JEBARUS Andreas	ITM	Holandia
JIMENEZ Gabriel	MEM	Bliski Wschód
KIM Dae Shik Alexander	KOR	Malawi
KOLLAPALLIYIL Thankachan	INH	Indie Delhi
KUKUCZKA Robert	PLS	Węgry
LE Ho Quoc Dung Peter	VIE	Sudan
LE Van Trung Peter	VIE	Sudan
LE Mac Khai Peter	VIE	Papua Nowa Gwinea
LIPOWICZ Wojciech	PLN	Austria
MICHAEL Charles	INM	Kambodża
MUSAFIRI KALUTA Maximillian Kolbe	AFC	Brazylia Recife
MUTUKU Steven	AFC	Azerbejdżan
NGUYEN Huu Tien Peter	VIE	Peru
NGUYEN Minh Nhat Francis Xavier	VIE	Pakistan
NGUYEN Nhat Khoa Joseph	VIE	Kambodża
PHAM Van Truong Joseph	VIE	Bangladesz
POLESZCZUK Damian	PLN	Irlandia
RYNGDONG Eugene	ING	Uganda
SHAURI Pascal	AGL	Papua Nowa Gwinea
SIMPLICE Tschoungang	ATE	Austria
TOGO Augustinus	ITM	Ekwador
TRAN Dinh Hoc Hai Bosco	VIE	Hong Kong
TRAN Tai Hoang Joseph	VIE	Brazylia Manaus
VALSECCHI Marcello	ARO	Argentyna Patagonia
ZENISEK Pavel	CEP	Bangladesz

Salezjańska Intencja Misyjna LISTOPAD

Salezjanie Regionu Ameryka Łacińska – Stożek Południowy

Aby salezjanie Regionu Ameryka Łacińska – Stożek Południowy, odnawiając w sobie zapał apostolski ks. Bosko i działając zgodnie z wytycznymi biskupów latynoamerykańskich, potrafili podejmować odważne decyzje na rzecz młodzieży biednej i zagrożonej (KG 26,105).

Pragniemy modlić się w sposób szczególny za młodzież z ośrodków „CESAM” w Brazylii, „Don Bosco Roga” w Paragwaju, „Programma Don Bosco” w Chile oraz za inne dzieła socjalne w Urugwaju i Argentynie.